

לוח שמות החזיר בזוהר ק' למתק מדבר			
מתק מדבר	יום	וילגא	רשות
קמיה	רש ע"ב	ראשון	
קנבי	רש א"א	שני	
קנט	רש ע"ב	שלישי	
קסז	רש ב"א	רביעי	
קעג	רש ב"ב	חמישי	
קעה	רש ג"א	שישי	
קפוג	רש ג"ב, רש ג"א	שבת'	

אוֹהֶר הַקָּדוֹשׁ עִם פִּירָזֵשׁ מִתּוֹךְ מִדְבָּשׁ עַל הַפְּרִשָּׁה

עלון מס' 82 פרשת בחר – בחקתי תש"פ

"לבעזה" ת"ע"י מרכז מתק מדבר ת.ד. 5615 ירושלים

על האדם לשתף את הש"ית בכל הליכותיו

צָרִיכִין יִשְׂרָאֵל לְשַׁתְּפָא לִיהוָה, בַּהֲלִיכָה דָלָהּוּן, בְּחַקִּין דָלָהּוּן, הַדָּא הוּא דְכִתִּיב (משל ו' וכ' בחתולך תנחה אמתה, בשכבה תשמור עלייך, ובקיצות היא תשיחך).

קָם הַהְיָה תַלְמִידָא וְאַשְׁתְּתָחָה קְמִיה, וְאָמָר, זֹאת אִיהוּ חֻלְקִיה דָמָן דַזְכִי לְמַשְׁמָעַ מַלְיָן
אלין, בְּלָהו שֵם יְהוָה בְּכָל סְטָרָא, וְלֹא נְפִיק מְנִיה לְבָר בְּכָל סְטָרָוי.

השלם עם הש"ית, מושגח ע"י וניצול מכל רע

וּכְיַאֲמָרוּ מַה נָאָכֵל וְגֹו', רַבִּי יְהוֹדָה פָתָח (תְּהִלָּם לו) בְּטָח בִּיהוָה וּעֲשָׂה טֹוב שָׁכֵן אֶרֶץ
וַיְרַעַת אָמוֹנָה, לְעוֹלָם בָּר נָשׁ יְהָא זָהָיר בְּמְאָרִיה, וַיְדַבֵּק לְבִיה בְּמִהִימָנוֹתָא עַלְאָה, בְּגִינָן

מתק מדבר

נְפִיק מְנִיה לְבָר בְּכָל סְטָרָוי וְאַינוּ יוֹצָא מִמְנוּ לְחוֹז בְּשָׁום
צָד, אֶלָא בְכָל עֲנֵנִיו יְכָלֹל עַצְמוֹ בְּשָׁם הַוֵּיָה בְ"ה" (למ"ק
ומפליטים) (בַּהְרָ דָף קִי, ע"ב וּבְכִיאוֹרִינוּ כְּרָךְ יָא עַמְּתָרֶזֶת-תְּרָצָה)

השלם עם הש"ית, מושגח ע"י וניצול מכל רע

וּכְיַאֲמָרוּ מַה נָאָכֵל בְּשָׁנָה הַשְׁבִּיעָת וְגֹו', כְּדִי לְפִרְשָׁה
פָּסָוק זֶה רַבִּי יְהוֹדָה פָתָח הקדים לפרש מה שכתוב
בְּטָח בִּיהוָה וּעֲשָׂה טֹוב שָׁכֵן אֶרֶץ וַיְרַעַת אָמוֹנָה,
שְׁפִירּוּשׁוּ לְעוֹלָם בָּר נָשׁ יְהָא זָהָיר בְּמְאָרִיה לְעוֹלָם
יְהָא אָדָם וְהָיָר לְתָלוֹת כָּל עֲנֵנִיו בְּקוֹנוֹ, וְאָמָר "לְעוֹלָם"
כִּי דְבָר זֶה נוֹגֵג תְּדִיר שָׁאַנוּ נְפִידָר מִן הָאָדָם בֵּין בְּהִוּתו
בְּצִרְחָה בֵּין בְּהִוּתו בְּשְׁלֹוחָה, תְּמִיד יְהָיָה וְהָיָר לשתְּפָה אֶת
הַדָּבָר אֶל מִקּוֹרָו, וְאֶל יְשִׁים דְבָרָיו בְּסֶבֶות הַקְּרוּבָה אֶלָא
בְּסִיבוֹת הַרְאָשׁוֹנוֹת, וַיְדַבֵּק לְבִיה בְּמִהִימָנוֹתָא עַלְאָה
וַיְדַבֵּק לְבוֹ בְּאָמוֹנָה הַעֲלִיָּונה בְּסָוד הַאֲצִילוֹת, בְּגִינָן דִּיהָיוִי

על האדם לשתף את הש"ית בכל הליכותיו

צָרִיכִין יִשְׂרָאֵל לְשַׁתְּפָא לִיהוָה בַּהֲלִיכָה דָלָהּוּן
בְּחַקִּין דָלָהּוּן צָרִיכִים יִשְׂרָאֵל לשתְּפָה עַצְמָם עַם הַקְּבָ"ה
בַּהֲלִיכָה שְׁלָהָם וּבְשִׁנָּה שְׁלָהָם וּבְקִיצָה שְׁלָהָם, כִּי צָרִיךְ
הָאָדָם לְכָלֹל עַצְמָו בְכָל פְּעוֹלָתוֹ בְּשָׁם הַוֵּיָה, הַדָּא הוּא
דְכִתִּיב זֶה הוּא שְׁכָתוֹב בְּעַנֵּין לִימּוֹד הַתּוֹרָה שְׁהָיָה סָוד שֵׁם
הַוֵּיָה, בַּחַתְּהַלְּךָ פָנָה אָמָתָה, בשכבה תשמור עלייך,
וּבְקִיצָה היא תשיחך פִירּוּשׁו שְׁתָדָע וְתוֹכוֹר שְׁלָל עֲנֵנִים
מושגחים מהקב"ה.

קָם הַהְיָה תַלְמִידָא וְאַשְׁתְּתָחָה קְמִיה וְאָמָר קָם תַּלְמִיד
אֶחָד וְהַשְׁתְּתָחָה לִפְנֵי הַרְעִיא מִהִימָנוֹ וְאָמָר זֹאת אִיהוּ
חֻלְקִיה דָמָן דַזְכִי לְמַשְׁמָעַ מַלְיָן אֶלְיָן אֲשֶׁר חִלּוּקָו של
מִשּׁוֹכוֹת לְשָׁמוֹעַ אֶלְיוֹדָרִים, בְּלָהו שֵם יְהוָה בְּכָל סְטָרָא
כִּי הַכָּל הוּא שֵם הַוֵּיָה בְּכָל צָד, הִיָּנוּ בְכָל אָבָר וְאָבָר, וְלֹא

דִּיחוֹי שָׁלִים בְּמַארִיה, דִּכְרֵי יְהוָה שָׁלִים בְּיהָ, לֹא יְכַלֵּין לְאַבָּאָשָׁא לִיהָ כֹּל בְּנֵי עַלְמָא. פֶּא חִזִּי, בְּטַח בִּיהוּ'ה וַעֲשָׂה טֻוב, מַאי וַעֲשָׂה טֻוב, אֶלְאָ הַכִּי תְּגִינִּן, בְּעוֹבְדָא דְּלַתְּפָא יַתְּעַר עַוְּבָדָא דְּלַעַילָּא, וְהָא אָזְקָמוּה, וַעֲשִׂיתָם אָוֹתָם, כְּבִיכָּול אַתְּוֹן פַּעַבְדוֹן לְהֹזָן, [וְכּוּן] בְּיוֹן דְּאַתְּוֹן עַבְדִּין הָאִ, וְדָאִ הָאִ טֻוב יַתְּעַר, כְּדַיּוֹן שְׁכַנְּן אָרֶץ וַרְעָה אָמְנוֹה, וְכֹלָא חַד.

בְּזֹכּוֹת הַחַפְּדָ שְׁעַשָּׂה נִצְלָ מִמּוֹת בְּטוֹחָ

רַבִּי חִיאָ וַרַּבִּי יוֹסֵי הָוּ אָזְלִי בְּאַרְחָא, פָּגַעַו בְּהַהוָּא טֻוָּרָא, אַשְׁפְּחוּ תְּרֵי גַּבָּרִי דְּהָוּ אָזְלִי, אַדְּחָכִי חָמוּ חָרְבָּר בְּרָבְּנָשׁ דְּהָוָה אַתִּי, וַאֲמֵר לוֹן, בְּמַטוֹּ מַגְיִיכָּו, הַבּוֹ לִי מַזְוָּנָא פְּתָא דְּנַחְמָא, דְּהָנִי תְּרִין יוֹמִין דְּתַעֲנִיא בְּמַדְבָּרָא, וְלֹא אַכְלָנָא מַדי.

אַשְׁתָּמִיט חָרְבָּנָן תְּרֵי גַּבָּרִי, וַאֲפִיק מַזְוָּנָה דְּאַיְהָוָ אַיְתִּי לְאוֹרְחָא, וַיְהִיב לִיהָ, וַאֲכִיל וַאֲשִׁקֵּי לִיהָ, אָמֵר לִיהָ חַבְרָה, מַה פַּעַבְדֵּי מִן מַזְוָּנָא, דְּהָא אָנָּא דִידִי אַכְלָנָא, אָמֵר לִיהָ, וַמָּה עַלִּי דִידִק אָנָּא אָזְלִי, יַתְּבִּיב גַּבְּיהָה הַהוָּא מַסְכָּנָא עַד דְּאַכְלָל כָּל מַה דְּהָוָה גַּבְּיהָ, וְהַהוָּא נַחְמָא דְּאַשְׁתָּאָר, יַהְבֵּב לִיהָ לְאוֹרְחָא, וְאַזְלָל לִיהָ.

מַהוּק מַדְבָּשׁ

בְּזֹכּוֹת הַחַפְּדָ שְׁעַשָּׂה נִצְלָ מִמּוֹת בְּטוֹחָ

רַבִּי חִיאָ וַרַּבִּי יוֹסֵי הָוּ אָזְלִי בְּאַרְחָא אֶלְוָה השְׁנִי חַבְרִים הֵיו הַוּלְכִים בְּדַרְךָ, פָּגַעַו בְּהַהוָּא טֻוָּרָא פָּגַשׂ בְּהָרָא אֶחָד, אַשְׁפְּחוּ תְּרֵי גַּבָּרִי דְּהָוּ אָזְלִי מַצָּאוֹ שְׁמָנִי אַנְשִׁים שֵׁהִוּ הַוּלְכִים בְּדַרְךָ, אַדְּחָכִי חָמוּ חָרְבָּר בְּרָבְּנָשׁ דְּהָוָה אַתִּי בֵּין כֶּךָּ וְאֶרְךָּ אַתִּי שְׁהִוָּה בְּאַתְּוֹן וְהַגִּיעַ אֶצְלָ הַשְׁנִי אַנְשִׁים, וַאֲמֵר לוֹן בְּמַטוֹּ מַגְיִיכָּו הַבּוֹ לִי מַזְוָּנָא פְּתָא נַחְמָא וַאֲמֵר לֵהָם בְּבַקְשָׁה מְכָם תְּנוּ לִי מַזְוָּן פָּתָח לְחַם לְאַכְלָל, דְּהָנִי תְּרִין יוֹמִין דְּתַעֲנִיא בְּמַדְבָּרָא וְלֹא אַכְלָנָא מַדי כִּי זֶה שְׁנִי יָמִים שְׁתַעֲנִיא בְּמַדְבָּרָ וְלֹא אַכְלָתִי כְּלָום.

נָתַן לָעֵי בְּדַרְךָ, כָּל הַמּוֹעֵן שְׁהָכֵן לְעַצְמוֹ אַשְׁתָּמִיט חָרְבָּנָן תְּרֵי גַּבָּרִי גַּבְּרִי נִשְׁמַט אֶחָד מְאוֹתָם שְׁנִי אַנְשִׁים וְהַלֵּךְ לוּ בְּצֵדֶךָ, וַאֲפִיק מַזְוָּנָה דְּאַיְהָוָ אַיְתִּי לְאוֹרְחָא וַיְהִיב לִיהָ וְהַזִּיא מַזְוָּנוֹ שְׁהַבְּיאָ עַמוֹּו צִדְחָה לְדַרְךָ וְנָתַן לוּ, וַאֲכִיל וַאֲשִׁקֵּי לִיהָ וְהַאכִיל וְהַשְׁקָה אַוְתוֹ, אָמֵר לִיהָ חַבְרָה, מַה פַּעַבְדֵּי מִן מַזְוָּנָא אָמֵר לוּ חַבְרוֹ, מַה תְּשַׁעַה כְּשַׁתְּצַרְךָ לְמַזְוָּן, דְּהָא אָנָּא דִידִי אַכְלָנָא כִּי אַנְיָ אַכְלָתָ אֶת שְׁלִי וְלֹא אַתָּה לְךָ מַמְוֹנוֹ, אָמֵר לִיהָ חַבְרוֹ, וַמָּה, עַלִּי דִידִק אָנָּא אָזְלִי וְמָה אַתָּה חַוְשָׁבָ, וְכִי עַל הַמּוֹעֵן שְׁלָךְ אַנְיָ סּוּמָךְ לְלַכְתָּ בְּדַרְךָ, יַתְּבִּיב גַּבְּיהָה הַהוָּא מַסְכָּנָא, עַד דְּאַכְלָל כָּל מַה דְּהָוָה גַּבְּיהָ יְשָׁב אַוְתוֹ הַעֲנִי אַצְלוֹ, עַד שָׁאַכְלָל כָּל מַה שְׁהִוָּה אַצְלוֹ, וְהַהוָּא

שָׁלִים בְּמַארִיה בְּכָדִי שִׁיהִיה בְּלֵב שְׁלָם עַמּוֹ, דִּכְרֵי יְהוָה שָׁלִים בְּיהָ, כִּי כְּשִׁיהִיה שְׁלָם עַמוֹּ, לֹא יְכַלֵּין לְאַבָּאָשָׁא לִיהָ כֹּל בְּנֵי עַלְמָא אוֹ לֹא יִכְלִים לְהַרְעֵל כָּל בְּנֵי הָעוֹלָם, כִּי הוּא מוֹשְׁגָחָה בְּהַשְׁגָחָה פְּרָתִית עַל יְדֵי הַקְּבָ"ה, וְמַעֲשָׂה בְּנֵי אָדָם אַלְיוֹ אַינְם עַל צְדָקָה אַלְיאָ, עַל צְדָקָה אַלְיאָ, אַפְּלִילוּ אָם יַעֲשֵׂו לוּ רָעה הִיא בְּהַשְׁגָחָה, כִּי הֵם בָּעֵצֶם לֹא יִכְלִים לְהַרְעֵל לוּ אֶלָּא אָם יִהְיוּ שְׁלוֹחִי הַהַשְׁגָחָה. (לְמַ"ק וּמְפַלִּיסִים)

בְּמַעֲשִׂים טּוֹבִים שֶׁל מְטָה, מַתְּקִינִים אֶת הַסְּפִירֹת הַעֲלֵינוֹת פֶּא חִזִּי בָּאַ וְרָאֵה מַה שְׁכַתּוּ בְּטַח בִּיהוּ'ה וַעֲשָׂה טֻוב, שׁוֹאֵל מַאי וַעֲשָׂה טֻוב עַל אִיזָּה טֻוב כּוֹנָתוֹ, וְמַשְׁבִּיב אֶלְאָ הַכִּי תְּגִינִּן אֶלְאָ כֶּךָּ לְמַדְנוֹ (לְעַל דָּק קָעָ"ה), כִּי בְּעוֹבְדָא דְּלַתְּפָא יַתְּעַר עַוְּבָדָא דְּלַעַילָּא בְּמַעֲשִׂים הַטּוֹבִים שְׁעוֹזִים לְמְטָה מַחְעָזָר שׁוֹרֵשָׁה המַעֲשָׁה לְמַעְלָה בְּסְפִירֹת הַעֲלֵינוֹת, וְהָא אָזְקָמוּה וְכָבֵר בְּיָאָרְהָם (לְקַמְּן דָּק קָעָ"ה) עַל מַה שְׁכַתּוּ בְּצֵדֶךָ וְעַשְׂיָתָם אָוֹתָם הִיְנֵוּ כְּבִיכָּול אַתְּוֹן פַּעַבְדוֹן לְהֹזָן כְּבִיכָּול אַתְּוֹן הַסְּפִירֹת, וְתִשְׁמִיכּוּ שְׁפָעָ וְאָוֹר אֲלֵהָם, [וְכּוּן] בְּיוֹן דְּאַתְּוֹן עַבְדִּין הָאִי כִּי צָהָם שָׁתְּמַתְּסֵה מַזְוָּן כְּדַקָּה וְמַצְוָה וְמַעֲשִׂים טּוֹבִים, וְדָאִ הָאִי טֻוב יַתְּעַר וְדָאִ הָאִי טֻוב לְמַעְלָה לְהַשְׁפִּיעָ שְׁפָע לְמַלְכוֹת [לְהַשְׁכִּינָה], כְּדַיּוֹן אוֹ כְּתָבוֹ שְׁכַנְּן אָרֶץ וַרְעָה אָמְנוֹה, וְכֹלָא חַד וְהַכְּל (דָּק קָעָ"ה וּבְכַיְאָרְדִּינוּ כֶּךָּ יְאָ עַמּוּ תְּרִצָּה-תְּרִצָּה)

אמר רבי חייא, לא בעה קדשא בריך הוא דמלה דא יתעביד על ידן, אמר רבי יוסי, דילמא דינא אתגור על ההוא בר נש, ובעה קדשא בריך הוא לזמנא קפיה הא, בגין לשזבאה לה. עד דהו אזי, לאה ההוא גברא בארכא, אמר ליה חבירה, ולא (דף קיא ע"א) אמרנו לך שלא תתן נהמא לאחרא, אמר רבי חייא לרבי יוסי, הא מזונא גבן, ניחב ליה למיכל, אמר רבי יוסי, תעבי למיפק מגיה זכותא, גזיל ונחמי, דהא ודאי בקפטורי דרא טפסא דמוותא אתאחד, ובעה קדשא בריך הוא לזמנא זכותה, בגין לשזבאה.

אדҳבי יתיב ההוא בר נש ונאים תהות חד אילנא, ותבריה אתרחיק מגיה, ויתיב בהריך אחרא, אמר רבי יוסי לרבי חייא, השטא ניתיב ונחמי, ודאי קדשא בריך הוא בעי למראש ליה ניסא, קמו ואוריכו.

אדҳבי חמו חד טיפסא בשלחובי קאים גביה, אמר רבי חייא, ווי על ההוא בר נש דהשטא יימות, אמר רבי יוסי, זכהה ההוא בר נש דקדשא בריך הוא יריחס ליה ניסא.

אדҳבי נחת מאילנא חד חייא, ובעה למקטליה, קם ההיא טפסא עלייה וקטליה, קסטר בריישיה טפסא ואזל ליה.

מתוק מדבש

מות, ובעה קדשא בריך הוא לזמנא זכותה בגין לשזבאה ורצה הקב"ה להזמין לו זכות מצוה זו, כדי להציל אותו בזכותה מן המות.

אדҳבי יתיב ההוא בר נש ונאים תהות חד אילנא בין כך ישב אותו האיש וישן תחת אילן אחד, ותבריה אתרחיק מגיה ויתיב בהריך אחרא וחבורו נתרחק ממנו וישב בדרך אחרת, אמר רבי יוסי לרבי חייא, השטא ניתיב ונחמי עתה נשב ונראה, ודאי קדשא בריך הוא בעי למראש ליה ניסא כי בודאי הקב"ה רוצה לעשות לו נס, קמו ואוריכו קמו והמתינו שם.

אדҳבי חמו חד טיפסא בשלחובי קאים גביה בין כך ראו היה רעה מלאה בשלחתת הкус עמדת אצלו, אמר רבי חייא לרבי יוסי, ווי על ההוא בר נש דהשטא יימות או על זה האיש כי עתה ימות, ולא היה ספיק בידם להצילו, אמר רבי יוסי לרבי חייא, זכהה ההוא בר נש דקדשא בריך הוא יריחס ליה ניסא אשר לאייש זה כי הקב"ה יעשה לו נס.

אדҳבי נחת מאילנא חד חייא ובעה למקטליה בין כך ירד מן האילן נחש אחד ורצה להרוג לאותו האיש, קם ההוא טפסא עלייה וקטליה כמה אותה הchia על הנחש והרגתו, אחר כך קסטר בריישיה טפסא ואזל ליה הפה החיה את ראשה והלכה לה.

נהמא דאשтар יהב ליה לארכא, ואזל ליה והלחם שנשאר לו עוד, נתן לעני לדון, והלך לו לדרכו.

אמר רבי חייא לרבי יוסי לא בעה קדשא בריך הוא דמלה דא יתעביד על ידן לא רצה הקב"ה שמצויה זו תעשה על ידינו, אמר רבי יוסי לרבי חייא דילמא דינא אתגור על ההוא בר נש שמא איזה דין קשה נגזר על זה האדם, ובעה קדשא בריך הוא לזמנא קפיה הא, בגין לשזבאה ליה ורצה הקב"ה להזמין לפני מצוה זו, כדי להציל אותו.

וכות גדול לעושה מצוה שגמרה לו צער, ואינו מתרחט עלייה עד דהו אזי, בעודו הולכים בדרך, לאה ההוא גברא בארכא נלאה ונתעיר בדרך אותו האדם שנתן את חממו לעני, מחמת רעבון, אמר ליה חבירה אמר לו חברו, ולא (דף קיא ע"א) אמרנו לך שלא תתן נהמא לאחרא וכי לא אמרתי לך שלא תתן לחמן לאחר, אמר רבי חייא לרבי יוסי, הא מזונא גבן ניחב ליה למיכל הרוי יש מזון אצלנו ניתן לו לאכול, אמר רבי יוסי לרבי חייא, תעבי למיפק מגיה זכותא אתה ורצה להוציאו ממנו הזכות, כי זכותו יותר גדול כי לפום צערא אגרא, ועייר הצלתו הוא שאף ב策רו לא יתרחט מצותיו, גזיל ונחמי נלק ונראה, דהא ודאי בקפטורי דרא טפסא דמוותא אתאחד כי בודאי בצוות פניו של זה האיש סירכא של מיתה נאחז, כלומר שנגוזה עליו גורת

אמר רבי יוסי, ולא אמינה לך דקדשא בריך הוא בעה למחשליה ניסא, ולא תיפוק זכותה מנייה, אהבהו אתער ההוא בר נש, וקם ואזיל ליה, אחידו ביה רבי חייא ורבי יוסי, ויהבו ליה למייל, בתר דאכל, אחויאו ליה ניסא הרחיש ליה קדשא בריך הוא.

פרשת בחקורי

בחכדי הש"ת כביבול, רצח לדור עם ישראל

ונתני משכני, משכוני ודאי, מטל לבך נש והוה רחימא לאחרא, אמר ליה, ודאי ברוחimotoתא עלאה דאית לי גביה, בעינא לדירא עפּה, אמר, היה אנדע דתידור גבאי, נטול כל בסוףא דביתה וαιתי לגביה, אמר, הא משכונא לגביה, שלא אתרפרש מנה לעלמין.

כח קדשא בריך הוא בעה לדירא בהו בישראל, מה עבד, נטול כסופה דיליה, ונחית להו לישראל, אמר לוין, ישראל הא משכונא דילוי גביכו, בגין דלא אתרפרש מניכו לעלמין, ואף על גב קדשא בריך הוא אתרחיק מינן, משכונא שביק בידין, ואנן נטרין ההוא כסופה דיליה, מאן דיבעי משכוניה, ייתי לדירא גבן, בגין כה, ונתני משכני בתוככם, משכונא אתן

מתוך מדבר

לגביה הלך והביא את כל חמודת ביתו והביאם אצל, אמר לחברו, הא משכונא לגביה דלא אתרפרש מנה לעלמין הרי המשכן שלי אצל לא פרדר מך לעולם.

כח קדשא בריך הוא בעה לדירא בהו בישראל כך רצח הקב"ה לדור עם ישראל בחסדו הגדל מבלי שצכו לכך, (כמו בא כאן במדרש תנומה (אות ג) נתואה הקב"ה בשם שיש לו דירה למעלה כך היה לו דירה למטה), מה עבד מה עשה הקב"ה, נטול כסופה דיליה ונחית להו לישראל לקח את החמדה שלו שהיא השכינה והוריד אותה לישראל והשרה אותה עליהם, אמר לוין אמר להם הקב"ה לישראל, ישראל, הא משכונא דילוי גביכו הרי המשכן שלי אצלכם, בגין דלא אתרפרש מניכו לעלמין ותהיו בטוחים שלא פרדר מכם לעולם, ואף על גב קדשא בריך הוא אתרחיק מינן ואף על פי שבגנות התרחק הקב"ה מתנו, אבל משכונא שביק בידין משכן שהוא השכינה השair בירינו, ואנן נטרין ההוא כסופה דיליה ואנו שומרים את החמדה שלו,قولמר אנו מתחזקים להחזיק כח השכינה שתהא מוכנת לקבל שפע מבחינות התפארת, שזהו החשך שלו, מאן דיבעי משכוניה כדי שמי שיבקש את המשכן שלו, רהינו שהקב"ה יבקש את השכינה, ייתי לדירא גבן יבא לדור ולשכן אצלנו, בגין כה בשכיל זה כתוב ונתני משכני בתוככם הינו משכונא אתן בידיכו משכן

עמד בניסיו הצדקה, וניצול ממות בטוח אמר רבי יוסי לרבי חייא, ולא אמינה לך דקדשא בריך הוא בעה למחשליה ניסא ולא אמרתי לך שהקב"ה רוצה לעשות לו נס, ולא תיפוק זכותה מנה לאכול, מנייה ולא תוציא את הזכות ממנה על ידי שתנתן לו לאכול, אהבהו אתער ההיא בר נש וקם ואזיל ליה בין כד נתעורר אותו האדם משינתו וקם והלך לו, אחידו ביה אחוזו בו רבי חייא ורבי יוסי, ויהבו ליה למייל וננתנו לאכול, בתר דאכל, אחויאו ליה ניסא דרחיש ליה קדשא בריך הוא אחר שאכל הראו לו את הנס שעשה לו הקב"ה. (למ"ק ומפלט)

(דף קו ע"ב-קיא ע"א, ובביאורינו ברך יא עמי תרצט-תשב)

בחכדי הש"ת כביבול, רצח לדור עם ישראל

ונתני משכני דהינו משכונא משכוני ונדי המשכן שלי ודאי, שהוא רחימא לאחרא אותנו בקרוב, מטל לבך נש והוה רחימא לאחרא משל אדם שהיה אוהב לאיש אחר שנעשה חברו, אמר ליה לחברו, ודאי ברוחimotoתא עלאה דאית לי גביה, בעינא לדירא עפּה ודאי מחתמת אהבה הגדולה שיש לי אליך, אני רוצה לדור עמן, אמר לו חברו, היה אנדע דתידור גבאי איך אדע שתדור עמי דירת קבע ולא חעובי באיזו סיבה שתהיה, נטול כל כסופה דביתה וαιתי

בידיכו, בגין דאדור עמכוון, ואף על גב דישראל השטא בגולותא, משפונא דקדשא בריך הוא הוא גביהו, ולא שבקו ליה לעלמיין.

בית המקדש של מעלה והשכינה נתלבשו בבית המקדש של מטה

ולא תגעל נפשי אתכם, כבר נש דרכיהם לחבריה, ובעה לדירא עמיה, מה עבד, נט ערסא דיליה, ואיתמי לביתה, אמר דא ערסא דילוי בבייה, בגין דלא ארחיק מינך ערסך ומאנך. כה קדשא בריך הוא אמר, ונתתי משכני בתוככם ולא תגעל נפשי אתכם, הא ערסא דילוי בבייתיכו, בגין דערסא דילוי עמכוון, תנדעון דלא אתרפיש מניכו, בגין כה ולא תגעל נפשי אתכם. והתהלך בתוככם וחייבת לכם לאלהי"ם, בגין דמשכנא דילוי גביהו, בודאי תנדעון דאנא אזיל עמכוון.

מתוק מדבר

מן כי ביהר שאים לפי כבודי, וכך הוא המשל, ולא תגעל נפשי אתכם לשכון בכם, מפני שנתתי משכני בתוככם ויהיה לי מטה וכלי של אצלכם שאוכל לדור בכם.

בית המקדש של מעלה והשכינה, נתלבשו בבית המקדש שלמטה

כה קדשא בריך הוא אמר כך אמר הקב"ה לישראל ונתתי משכני בתוככם ולא תגעל נפשי אתכם, הא ערסא דילוי בבייה, הרוי מטה בית המקדש של מעלה והשכינה, שירדו ונתלבשו בבית המקדש של מטה, הרוי הם בビתיכם, בגין דערסא דילוי עמכוון בגין מנייכו תדעו שהמטה שליהם עמכם, תנדעון דלא אתרפיש מניכו תדעו שלא אفرد מהם, בגין כה בשביל זה כתוב ולא תגעל נפשי אתכם כלומר שלא אתרחק מהם. (למי"ק ומפליטים) והתהלך בתוככם וחייבת לכם לאלהי"ם, ומפרש בגין דמשכנא דילוי גביהו בגין שמשכון שליהם אצלכם, בודאי תנדעון דאנא אזיל עמכוון תדעו בודאי אני הולך עמכם. (דף קיד ע"א, ובכיאורינו ברך יא ע"מ תשמה)

אתן בידיכם, בגין דאדור עמכוון כדי שادر עמכם, ואף על גב דישראל השטא בגולותא ואף על פי ישראל הם עתה בגלות, אבל משפונא דקדשא בריך הוא הוא גביהו המשכון של הקב"ה הוא בידם, ולא שבקו ליה לעלמיין ולא עזבו אותו לעולם. (למי"ק ומפליטים)
(בחקותי דף קיד, ע"א ובכיאורינו ברך יא ע"מ תש-תשמא)

בית המקדש של מעלה והשכינה נתלבשו בבית המקדש של מטה

ולא תגעל נפשי אתכם פירוש הפסוק הוא על פי משל כבר נש דרכיהם לחבריה לאדם שאוחבת את חברו, ובעה לדירא עמיה ורוצה לדור עמו, מה עבד מה עשה, נט ערסא דיליה ואיתמי לביתה לך את המטה שלו והביאה לבתו, אמר לחבורה, דא ערסא דילוי בבייה הרוי מטה ביתיכם בבייה, בגין דלא ארחיק מינך ערסך ומאנך (ס"ג סוף לו) כדי שלא יצא לך להתרחק ממך

שבח דא שידרא

הרה"ק רבי פנחס מקאריז ז"ע הבטיח כי מי שילמד בעלפה מהספר הזוהר לא יוכל הסטרא אהרא לשלוט בו וייה כאייש מלחמה המחזיק מגו חזק מפני האויב.

הזהר מקדוש"ע"פ "מתוק מידבש" הפירוש הנפלא שהתקבל בכל תפוזות ישראל

פורמט כיס
"ובלכתר בדרכ"
מהדורות ר' יוסף
אברגנולד
[cm 16.5/11.5]

פורמט רגיל [cm 24/17]

פורמט ביזוני - מהדורות ר' העדרש וועבען
[cm 17/12]

